

1893-2007

Gyülekezeti Hírmondó

2008. Húsvét

4. évf. 1. szám

Igei köszöntő

Gyülekezeti Hírmondónk negyedik évfolyamának indításakor sok szeretettel köszöntöm kedves Testvéreimet Ez alkalommal nt. Sarkadi Nagy Pál rövid húsvéti igemagyarázatát választottuk igei köszöntésnek.

Húsvét a temetőben

Asszony, mit sírsz?

János evangéliuma 20:15.

Húsvét hajnalán hangzott el a kérdés Mária Magdaléna felé. Először a feltámadást hirdető angyal kérdezett, másodszor maga a feltámadott Úr. Olyan nagy és új volt a feltámadás ajándéka, hogy nem csoda, ha lépésről lépésre érkezett el a bizonyossága az ember szívéhez. Igénk a feltámadott Úr első beszélgetését adja elénk. Ebben azt a tanítást kapjuk, hogy húsvétja nem annak van, aki elhitte a feltámadás tényét, hanem annak, akinek olyan valóság a feltámadott Jézus élete, mint egy ismerős emberrel való találkozás. Mária akkor ismeri meg Jézust, amikor Jézus néven szólítja, mert a jó pásztor ismeri az övéit annyira, hogy a nevüket is tudja.

Ez a beszélgetés arra is tanít, hogy a feltámadás a legszemélyesebb ügye az embernek. Amikor hittemmel megérezem, hogy nekem támadott fel és néven szólít engem, akkor lesz a feltámadás számomra valósággá. Amikor Mária a feltámadott Jézust meg akarja érinteni, Jézus megtiltja neki. Miért tette ezt? Arra akar tanítani vele, hogy feltámadásával nem a régi életébe tért vissza, hanem már a megdicsőült lelki testben él. Részesé a mennyei világ dicsőségének. A feltámadott Úr az övéivel közösségben élő Úr. Egy az Atyjuk, egy az életük. Így mondja Jézus Máriának: „Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez.”

Sarkadi Nagy Pál

Juhász Gyula: A föltámadott

Latrok között, a gyászos, csonka péntek,
Hasadt kárpitja a mogorva égnek,

Az ecet és epe, a szörnyű lándzsa
Már messze, régen elmaradt utána.

Kín és halál csak kusza, kurta álom
És élni, élni jó e szép világon.

Mögötte áldott harminchárom éve,
Előtte: az öröm mély messzesége.

És negyven napra, hogy az égbe tartott,
Úgy hívták, vonták még a földi partok.

Oly idegenül tündökölt a menny még
S oly szédítőnek tűnt a végtelenség.

Folyton lenézett, búcsút mondva halkán
És fájó szívvel szállt a szűz magasban.

S a ragyogó azúron át a lelke
A Genezáret kékségét kereste.

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Eltemettük:

Rolkó Lászlóné, dr. Mátrai Béláné, Loós Mihály, Loós Mihályné, Boross Ferenc, Acsai Károlyné, Bösendorfer Ferenc, Kovács Péter, Szabó Jenőné, Havasi Jánosné, Bagi Lászlóné, Mező Zoltán, Lukács Ferenc, Kovács Mihály, Kulmann Gyuláné, Richtarek Károlyné, Holló Tiborné

Megkereszteltük:

Bálint Petra, Bálint Klaudia, Téger Gabriella, Soltész Olivér, Horváth Melinda Leticia, Kelemen Domonkos

2008 tavaszi gyülekezeti eseményei

Gyülekezeti eseménynaptár:

Január 20-án az istentiszteleten részt vett a Lónyay Gimnázium egyik osztálya Joó András osztályfőnök vezetésével, rövid műsorral szolgáltak és bemutatták az iskolát.

Január 21-től az erzsébeti baptista gyülekezetben került sor az egyetemes imahét alkalmaira.

A Presbitérium

Fodor Tibor

1955. november 12-én születtem Szigetváron. 1974-ben érettségiztem a Landler Jenő Gép- és Híradásipari Szakközépiskolában, mint számítógép műszerész. Azóta is a számítástechnika területén dolgozom, jelenleg a Giro Zrt. Hálózati osztályán, mint hálózat fenntartó. Szeretem a mozgást, gyermekkorom óta sportoltam hol versenyszerűen, hol hobbyból. Sokat jelentett számomra a hegymászás, túrázás, amit több mint két évtizeden keresztül űztem. Feleségemmel Kalocsay Évával 1980-ban kötöttünk házasságot Fóton. Két gyermekünk született Emília és Csilla. Erzsébetre 1984-ben költöztünk kezdetben a Mártírok útjai Református Imaházba jártunk. 1995-től járunk a Központi Gyülekezetbe, ahol igazi otthonra találtunk. Éva a gyermek megőrzőben szolgál, valamint gondozza a templomi virágokat. A lányaim is itt konfirmáltak és rendszeresen látogatták az ifjúsági biblia kört, a nyári

táborokat, így ők is igaz barátokra találtak. 2002-ben konfirmáltam, 2005-ben megválasztottak pópresbiternek, majd nagy megtiszteltetés ért, amikor tavaly decemberben megválasztottak a testvérek presbiternek. Isten kegyelméből a munkámmal próbálom meghálálni a megtisztelő bizalmat az egész gyülekezetnek.

Kósa Róbert

1974-ben születtem Budapesten. Életem eddigi első fő állomása 1988.04.24. volt, ugyanis ekkor konfirmáltam, nehezen indultam neki de szülői unszólásra mégis. Amikor már ott lehettem örültem, de az ember mindig fél az új dolgoktól! 1993-ban érettségiztem, majd egy évig katona voltam. Veronika nevezetű feleségemmel 2003-ban kötöttünk házasságot, aki katolikus vallású. Kisfiúnk 2006-ban született és a Márk, Emánuel nevet adtuk neki! A megkeresztelésem, konfirmációm, házasságkötésem, fiam megkeresztelése mind ebben a gyülekezetben történt, hálát adok Istennek ezért is. Szüleimnek sokat köszönhetek, akik elindítottak ezen az "Úton", sajnos édesapám néhai Kósa Lajos aki a Gyülekezet Főgondnoka is volt 2005-ben bekövetkezett hirtelen halála mély nyomot és nagy ürességet hagyott maga után! Napjainkban mégis azt gondolom, hogy az egyetlen járható és működő "Út" az Istenben való "Hit". 2006 óta vagyok Presbiter Isten kegyelméből. Testvéreimen és a családomon kívül köszönettel tartozok: Takaró Tamás esperes és Kálmán Béla lelkipásztoroknak illetve minden gyülekezeti testvéremnek, akik közvetve vagy közvetlenül is hozzájárultak ahhoz, hogy ezen az "Úton" járhassak. Áldás, Békesség.

Fock Balázs

1975. április 13-án születtem Budapesten. Drága emlékü édesanyám 1988-ban hozott a gyülekezetbe, 1989-ben itt konfirmáltam, 1992 óta vagyok az énekkar lelkes tagja. Részesem lehettem a gyülekezeti focicsapat kiugró sikereinek is.

Közgazdász diplomám van, a Budapest Airport Minibusz diszpécserként dolgozom.

Már régóta nem lakom a kerületben, mégis természetes a számomra, hogy ebben a gyülekezetben keresem és találok meg azt a lelki háttérrel, amelyben újra és újra feltöltődöm.

Idén augusztus 30-án 14 órakor lesz az esküvőm itt a templomban, amelyre minden kedves érdeklődőt testvéri szeretettel várok!

Fock Balázs

A gyülekezet tagjai mesélik... ***Az ifjúsági misszió***

Kedves Testvéreim!

Örömmel számolok be gyülekezetünkben folyó munkáról, sokféle gazdagodásunkról. Három esztendővel ezelőtt a konfirmandus közösségből új ifjúsági kör alakult. Ma már a hozzájuk csatlakozott fiatalokból, egy „stabil lábakon álló” ifi működik és szolgál. Ők 13-17 év közötti középiskolások. A nagyobbik ifi kör 17-28-as korosztály, szintén sokan járnak a péntek esti alkalmakra és számos szolgálatot vállalnak idősek otthonában, fogyatékosok, betegek között és a gyülekezetünk egyéb feladatait is segítik.

Az elmúlt esztendőben hunyt el egyházközségünk hűséges presbiter, Pukli László. Ránk hagyta kis erzsébeti házát, ami lehetővé tette, hogy a nagytermünket átépítsük, modernizáljuk, a tetőterét beépítsük. Itt elkészül, egy a XXI. század minden

kihívásának megfelelő gyülekezeti komplexum, amely az ifik számára sok új lehetőséget biztosít. Terveink szerint március elején használatba vehetjük. Az alsó szinten két külön helyiségben folyhatnak hittan és bibliaórák, teakonyha teszi komfortosabbá a szeretetvendégségeket, kisebb összejöveteleket. A gyermekmegőrző is kibővült. A beépített tetőtérben helyet kapott egy nagyobb konyha, mellékhelyiségek, egy kis szoba.

A megmaradt nagy tér bútorokra, játék, zene, szórakoztató és sporteszközökre „vár”. Gyülekezetünk biztosít televíziót, DVD lejátszót, projectort, kitűnő minőségű hangrendszert, számítógépet internet hozzáféréssel. Terveink szerint veszünk asztali focit, biliárdot, dartsot, új társasjátékokat. A ping-pong asztal és néhány játék már megvan. Az őszi csendeshétvégéken megszavaztuk a gyűjtést ezekre, amit a két ifi maradéktalanul és lelkesen nem csak vállalt, de folyamatosan végez is. Úgy gondolom, márciusban lesz módunk az eszközök beszerzésére. Mindezekben, a gyülekezet is támogat minket, amiért nagyon hálásak vagyunk. Az egyik sarokba dobogót készítettünk, amely az ifjúság zenekarának próbahelye lesz. Az alkalmak után fölmegyünk a tetőtérbe, ahol sokféle játékra lesz lehetőségünk, ezzel is építve a közösségünket. Ezen felül megbeszélünk napokat, amikor kötetlenül is együtt lehetünk.

Örömmel számolhatok be arról is, hogy megalakult a két ifiből verbuválódott énekkar. Szeretnénk a kiszállásainkon minél magasabb színvonalon magasztalni Istent. Terveink szerint beindul egy önképző kör, melynek alkalmain egy (vagy két) fiatal rövid előadást tart a többiek számára egy témáról, ami őt (öket) kiemelten érdekel. Márciustól kezd el próbálni egy ifi zenekar amely a tehetséges, gyülekezetünkbe járó fiatalokból szerveződik. A technikai feltételek adottak lesznek (részben már azok) ezt is biztosítja az egyházközség.

Elkészült a legutóbbi dömsödi táborunk DVD-je, ami nagyon értékes, szívet, lelket melengető és építő felvételeket tartalmaz.

Nem csak az előadások, evangélizációk, áhítat, istentisztelet, de az ún. „életképek” is megtekinthetőek ezeken a lemezeken, amely által betekintést nyerhetünk a nyári tábor mindennapjaiba, és következtethetünk a hét hangulatára is. Szerveztünk egy új alkalmat, a fiatal felnőttek óráját, amit édesapám, Takaró Tamás esperes úr tart, melyet sokan látogatnak, főként a harminc év fölötti korosztályból.

Az, hogy ennyi minden történt, annak köszönhető, hogy az Úristen megmozdította a szíveket! Akkor gazdagodik, szépül, gyarapodik az élet, amikor Isten meg tudja indítani a lelkeket. Ilyenkor nyílik meg a szemünk a másokra, a pénztárcánk hogy adjunk, és új értelmet kap a másokért való munkavégzés és imádság. Ekkor éli át az ember a különös bibliai igazságot: „jobb adni, mint venni”. Aki megajándékozottnak érzi magát, annak kinyílik az élete szolgálatra, és szeretetmozdulatokra indítja az ajándékozó Isten.

Az sem véletlen, hogy most jutottunk ehhez az örökséghez. A lelki erősödést követi a „fizikai” is. Nagyon örülnék (-nének) hogyha ennek a sokféle lehetőséget is magában hordozó időszaknak, te is részese lehetnél, mint a gyülekezetünkben konfirmált fiatal. Közösségünk ajtaja nyitva áll előtted is, lehetőséget adva a te belső változásodra, gazdagodásodra, épülésedre, ha úgy érzed, szükséged van erre.

Mindannyiunknak egy élete van. Meg kell hoznunk döntéseinket, válaszainkat az előttünk álló olyan nagy kérdésekre, mint hivatás, párválasztás, gyermeknevelés, emberi, családi kapcsolatok fenntartása, bölcs szeretettel való ápolása. Nem mindegy, hogyan döntünk. A legtöbb ember azt gondolja, tudja neki mi a jó. Mégis gyakran csalódik: válás, családi, magánéleti kudarc lesz az eredmény. Nekünk lehet más úton járni. Ezt készítette el az Isten. És te dönthetsz, merre indulsz. Ő senkit nem hajt erőszakkal magához, egy gyülekezethez, keresztyén fiatalok közé. Jézus csendesen áll az ajtónk előtt és mi elutasíthatjuk, vagy beengedhetjük Őt. Hogy nélküle milyen, azt tudjuk. De vajon milyen Vele? Mit tud Ő adni, és merre vezet az életemet? Aki próbálta már,

az tudja, Benne nem csalódott. Te sem fogsz! Ezért hívunk és várunk! És mindenféle játék, sport, zene ráadás és ajándék. Mert Ő is azt szeretné, hogy jól érezd magad, vidám fiatal legyél, akármiből jöttél, akármin is méz és mentél keresztül, akármilyen otthoni, iskolai, munkahelyi közösség vár is rád a nehéz hétköznapiakban! Sok lehetőség kínálkozik arra, hogy megtaláld a kedved szerinti időtöltést, pihenést, játékot, s ami ennél több, beszélgetőtársat, barátot, testvért!

Sok lehetőség áll előttünk idén is. Minden esztendőben megyünk moziba, színházba, kirándulni, úgynevezett csendeshétvégekre, nyári táborokba és szolgálni. (ld. Ifjúsági missziói munkaterv). Örölnénk annak, ha te is eljőnnél közénk, először, vagy újra.

Akár e-mailben, akár telefonon, de leginkább annak örölnék, ha személyesen válaszolnál az ifjúság megkeresésére. Ennek lehetne alkalma április 5-e, amikor tavaszi csendesnapot tartunk, mely után megnézzük az átépített gyülekezeti komplexumot, és használatba vesszük a tetőteret.

13-17 év	kis ifi,	csütörtök	18 óra
17-28 év	nagy ifi,	péntek	18 óra
28-40 év	fiatal	kéthetente	18.30
	felnöttek	hétfő	(minden
	órája		hó 2. 4.
			hetén)

Tisztelettel és szeretettel,
ifj. Takaró Tamás
ifjúsági lelkész
taktom@pkre.hu (30-466-27-39)

IFJÚSÁGI MISSZIÓI MUNKATERV 2008. évre

Pesterzsébet-Központi Református
Egyházközség

Április 5. csendesnap szombat 15 óra
gyülekezeti terem
Június 23-29. kis ifi tábor
Balatonfüzfő
Július 1-6. hittan tábor
Kisújszállás

Július 21-28. nagy ifi tábor

Dömsöd

Augusztus 21-28. nagy ifi

Edély, Székelyföld

Október 10-12. kis ifi csendeshétvége

Mátraháza

November 7-9. nagy ifi csendeshétvége

Mátraháza

November 30. két ifi közös szolgálata

Pilismarót, Dömös

December 14. két ifi közös szolgálata

Albert Schweitzer Szeretet Otthon

December 19. ifikarácsony

gyülekezeti terem

Megjegyzés:

Február vagy március: Bárka otthonban

látogatás és szolgálat, két ifivel, Dunaharaszti

Április: tervezett kirándulás Rácalmásra, két ifivel, (egy napos)

Szeptember vagy október: kirándulás két ifivel, Dunakanyar (Dömös, Rám-szakadék)

December: erzsébeti idők otthonában adventi szolgálat

Tervezett programok:

Mozi és színházlátogatás, őszi „évadnyitó” csendes hétvége, irodalmi est, önképző kör alkalmi, zenével, sporttal, beszélgetéssel töltött kötetlen (szombat délutáni) összejövetelek.

Ezeknek időpontjait a csütörtöki és pénteki ifjúsági bibliaórákon beszéljük meg.

Zala György aradi szabadságszobra

Kitekintő

Évfordulók március 15-től június 15-ig

Március 15.

933. (1175 éve történt)

☞ A kalandozó magyarok veresége Merseburg közelében

1883. (115 éve történt)

☞ Megszületik Egry József festőművész, grafikus

Március 24.

1603 (405 éve történt)

☞ Meghalt I. Erzsébet angol királynő, a Tudor-ház utolsó sarja.

Március 25.

1948 (60 éve történt)

☞ A magyar kormány bejelentette, hogy államosítják a 100 főnél több dolgozót foglalkoztató vállalatokat, az ipari, közlekedési és bányavállalatokat, valamint az elektromos műveket.

Március 28.

1958. (50 éve történt)

☞ Meghalt Rácz Aladár (Bp.) cimbalomművész, főiskolai tanár (sz: Jászapáti, 1886. február 28.)

Április 4.

1883. (120 éve történt)

☞ Megszületik Juhász Gyula költő († Szeged, 1937. április 6.)

Április 15.

1983. (20 éve történt)

☞ Meghalt Illyés Gyula író, költő, műfordító

Április 16.

1858. (150 éve történt)

☞ Megszületik Zala György szobrász, MTA tiszteletbeli tagja

Május 12.

1933. (75 éve történt)

☞ Meghalt Krúdy Gyula író, újságíró

Május 18.

1933. (75 éve történt)

☞ Megszületik Páskándi Géza író, költő

Május 20.

1733. (375 éve történt)

☞ Meghalt Ráday Pál kuruc diplomata

Ráday Pál

Ráday Pál

Nógrád vármegyei protestáns köznemesi családból származott, apja Ráday Gáspár Pest vármegyei alispán, anyja Libertsey Rozália. 1703-ban eljegyezte az evangélikus Kajali Klárát (1690–1741), Kajali Pál és Fáy Borbála leányát. Az esküvőt már ekkor megtartották, de miután hitvese még csupán 13 éves volt, a lakodalomra jóval később, 1705. január 13–16-án került sor Gács várában.

Gyermekezeit és élete nagy részét Nógrádban töltötte. A losonci református iskolában tanult a syntaxisig, akkor Rahóra ment, a híres Braxatoris keze alá; ennek halála törtévé, csak egy évig maradt tanítása alatt; azután Losoncon a mesterek egész kara nevelte a

logikáig; 1693-ban Selmecebányán, 1694-ben Körmeöcbányán tanult filozófiát és teológiát.

1695-ben készen volt tanulmányaival s latinul, németül és franciául folyékonyan beszélt és írt; ekkor törvénygyakorlatra ment Kajali Pál Nógrád- és Hont vármegye jegyzője (későbbi apósa) mellé. 1698-ban hadi gyakorlaton volt két évig Forgách Simon gróf horvát bán mellett mint titkár és két hadjáratban vett részt. Kajali 1699-ben lemondván, Nógrád rendei Rádayt választották helyébe jegyzőnek. 1700-ban építette a ludányi házat.

1703-ban a gácsi várba szorult nemesség letévén Rákóczi részére a hűségesküt, ezt tenni csak maga Ráday vonakodott minden fenyegetés ellenére, míg a fejedelem szép szóval a maga részére meg nem nyerte. Már 1704-ben Rákóczinak belső titkára volt s ő fogalmazta a Recrudescunt kezdetű híres kiáltványt. II. Rákóczi többször követül küldte északi és keleti udvarokhoz: 1704-ben Lengyelországba, XII. Károly svéd királyhoz, I. Frigyeshez és visszatérőben Lescinszky Szaniszló királlyá választására. 1704-ben Bercsényi mellett a selmeci békeértekezleten vett részt, 1705-ben, a szécsényi országgyűlésen pedig mint fejedelmi előadó szerepelt. Híres stílusza és szónok volt.

1707-ben az erdélyi országgyűlés és erdélyi kancellária igazgatójává választotta. 1707-ben Nagy Péter cárnál volt és vele szövetséget kötött. 1708. jelen volt a trencsényi ütközetben. 1709-10. ismét XII. Károlynál és a török szerdárnál járt Benderben. Rákóczival Lengyelországba szorulván ki, Stryből Debrecenbe jött Pálffyhoz békealkudozásra; a confederátusok szatmári gyűlésén lelkesen védte fejedelmét. A szatmári béke után hazajött és Bécsben letette a hűségesküt. 1712. Nógrád követe volt a III. Károlyt koronázó országgyűlésen; szónoki tehetsége az uralkodó előtt is nem egyszer érvényesült református hitsorsosai ügyében. Az 1714-15. országgyűlésen is nagytekintélyű szerepet vitt. Tagja lett több országos bizottságnak 1722-ig. 1723-ban buzgón pártolta a pragmática sanctiót.

Élete végén sokat betegeskedett, gazdálkodott és irodalmi foglalkozásnak élt. Ráday egyike volt a legelső könyvgyűjtőknek, a hungarikákból először állított könyvtárt; ő vetette meg a híres Ráday-könyvtár alapját. Énekei, melyeket Szenczi Molnár Albert zsolttárainak formájában szerzett, a protestáns énekköltészetet új hangokkal gazdagították. Meghalt 1733. május 20. Péczelen. Losoncon van eltemetve.

Május 23.

1883. (120 éve történt)

☞ Megszületik Szekfű Gyula történész, egyetemi tanár, MTA tagja

1618 (390 éve történt)

☞ Prágában a rendi gyűlésen a protestánsok két katolikus császári tanácsost kidobtak a Hradzsín ablakából.

Zrínyi kirohanása

Május 27.

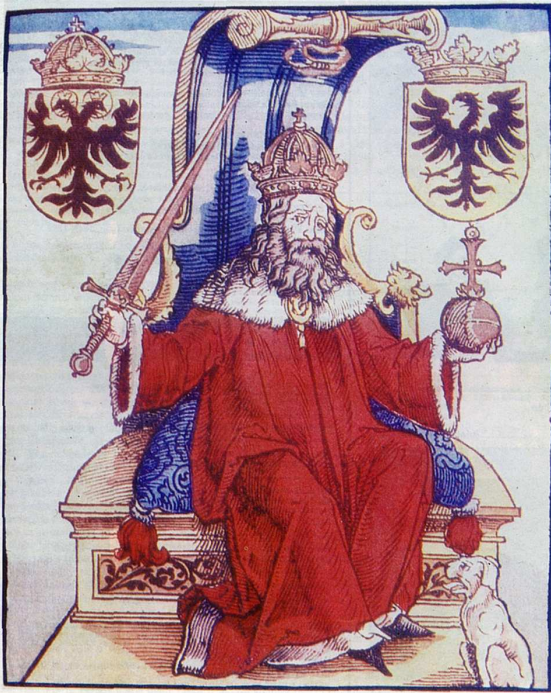
1508 (500 éve történt)

☞ A horvátországi Zrinben megszületett Zrínyi Miklós horvát-dalmát és szlavón bán, a szigetvári hős, akinek helytállását dédunokája, gróf Zrínyi Miklós énekelte meg "Szigeti veszedelem" című művében.

Május 31.

1433. (575 éve történt)

☞ Német-római császárrá választják Luuxemburgi Zsigmond magyar királyt

Juhász Gyula: Lázár föltámadása

Sötét gödör, mély, szűk koporsó
Feltörtem gyöngé záradat,
Fonaladat, ó életorsó,
Tovább szövi e virradat.
Szívem, mely holt vizét a vérnek
Hiába várta, lám dobog,
Feszítik álmok és remények,
Igazságok és mámorok!

Lábam, mely megrogyott a harcban,
A holt sziklából ím kilép,
Szemem, amely lezárult lassan,
Köszönti e világ színét.

Ó mily csodákra bukkanok ma,
Ujjam tapint, ajkam beszél,
Mily szédítő sorsomnak sodra,
Az élet ó be nagy, be mély!
Világtenger színén hajósok
Vagyunk mi, boldog emberek,
Miénk a holnap, mit a sors hoz,
Mindennap új remény dereng!
Csodák előtt ti vakon álltok,
Nem ráz meg boldog félelem,
Hogy láttok, éltek egy világot,
Mely újra pirkad most nekem!
Ittas szemekkel nézzetek föl
S csókoljátok meg a rögöt!
Íme: ez itt csak földi börtön
S az élet végtelen, örök!

„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged” (János 17:3.)

Pesterzsébet, 2008. január 1.
Takaró Tamás, esperes

ÚJÉV

Lekció: Római levél 5; 5-8

„A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Lélek által, ki adatott nekünk. Mert Krisztus, mikor még erőtelenekek valánk, a maga idejében meghalt a gonoszokért. Bizonyára igazért is alig hal meg valaki; ám a jóért talán csak meg merne halni valaki. Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt. ”

Alapige: Korinthus I. 13; 7c

„A szeretet mindent remél.”

Kedves Testvérek! Ezen a napon, ezen a reggelen különösen is óhatatlanul fogalmazódik meg úgy nagy általánosságban az emberek szívében, értelmében, a kérdés hogy: Mit hoz a jövő? Tudom, hogy legfeljebb ha így az év első néhány napjában kérdés ez igazán, aztán belezökkenünk a mi mindennapi munkavégzésünkbe, végezzük a dolgunkat és telik-múlik egyik nap a másik után, visszaszürkül minden az ünnepek után, és az embernek igazán már nem lesz ez egy fontos kérdés. Végzi a dolgát és nem nagyon gondol arra, hogy mit is hozhat a jövő.

És ez így van, de ma különösen is hangsúlyossá válhat, egyeseknek pedig szívszorítóan is hangsúlyossá válhat ez a kérdés: Mit hoz a jövő? Biztos nagyon fontos annak, aki munka nélkül van. És nem tudja hogy egy hónap múlva vagy két hónap múlva miből és hogyan fog megélni. Biztosan szívszorító ez a kérdés annak, aki úgy zárta le a mögöttünk lévő évet hogy egy rendezetlen emberi kapcsolatban élt. Mit hoz a jövő? Rendbe jön vagy végérvényesen megromlik? És szívszorítóan nagy kérdés ez annak is, aki valami súlyos rossz orvosi lelettel a kezében

kellett hogy lezárja a mögöttünk lévő évet. Mit hoz a jövő? További vizsgálatot?

Igen ma még fontos és izgalmas is lehet az, hogy mi vár ránk a családban, egyéni életünkben, társadalmunkban, és ebben az egész világban. Én valahogy úgy látom elsőrendben persze a mi magyar népünkről beszélek, hogy az emberek elvesztették az illúzióikat, az optimizmusukat, a reményeiket. Az emberek valahogy nem is élni akarnak, csak túlélni. Csak el tudjam végezni a dolgomat. Csak ki tudjam fizetni a számlámat. Aztán majd csak lesz valahogy. De baj az ha az ember csak túlélni akar, csak túl akar lenni egyik napról a másik napra, az élete napjain, és nincs benne remény, várakozás, lelkesedés, álmok, hajtóerő. Csak ez a nap is múljon el. Szörnyű ez! Nem élni, csak túlélni. Túlélni a nehézségeket, aztán ki tudja hogy lesz majd holnap meg holnap után. Eddig is volt valahogy, eztán is lesz valahogy.

Nyilvánvalóan a hozzánk érkező hírek sem tesznek optimistává bennünket. Nem látszik a felemelkedés, nem látszik a fény, sőt egyenesen rossz hírek érkeztek már az év végén is arról hogy mi mindennek növekszik majd az ára, és ezt nekünk ki kell fizetni, valamiképpen ki kell gazdálkodnunk. És ami a világban történik az sem tölt el bennünket igazán lelkesedéssel, mert nincs miért! Alig-alig tángálták össze ezt az Európai Uniót, már csupa baj van benne is meg körülötte is. Ha az ember újságot olvas, rádiót hallgat és televíziót néz, már a maga józan eszéből is tudja, nem kell ahhoz kormányfő, hogy örökké hazudoznak nekünk. Ez valami borzalmas! Annál csak az a döbbenetesebb, mikor kiderül hogy tényleg! Nem csak azért mondják hogy hazudtunk ekkor, akkor, amakkor, hanem tényleg, folyamatosan hazudnak! De hogy lehet így élni? Hogy tudja így az embert bármi is lelkesíteni, ha soha nem tudja hogy mi az igazság?

Se itthon, se Európában, se a világban semmi olyat nem lehet igazán látni ami az embert lelkesítené. Azt mondaná: Igen, megéri! Feszüljünk neki! Hozzunk áldozatot! Van remény! Ahogy ezeket végiggondoltam, eszembe jutott Pál apostol, akinek a szavait

most olvastam előttem, aki mindezt tökéletesen átélte. Pál apostol amikor megfogalmazta a Római levélben, majd a Korinthusi levélben lévő vallomásait, amelyekből Biblia lett, akkor Pál apostol azt egy olyan világban fogalmazta meg, amely az ő számára még kétségbe ejtőbb volt mint ahogy látszik a mi holnapunk ma.

Pál apostol átélte, mi az hogy életveszélyben élni. Átélté, mi az hogy szegénység. Átélté Pál, mi az hogy szorongatás. Mi az hogy magány. Átélté, mi az egy világbirodalomban élni. Mégis ez a Pál apostol tele van boldog reménységgel. És erről szeretnék én ma prédikálni egy illúziómentes, reménytelennek látszó, holnapba induló gyülekezetnek.

Mert Pál apostol egy nálunknál keservesebb világban tele volt boldog reménységgel. Ezért Pál apostolban volt hajtóerő! Élete utolsó pillanatáig. Mikor börtönbe zárják már és az utolsó napjait éli is, tele van tervekkel, álmokkal, célokkal! Dolgozik, küszködik, imádkozik, harcol! Miért? Mitől volt ilyen ez a Pál? Mert mi mindattól ami körülvesz bennünket – mondjuk meg testvérek – nagyon hamar leeresztünk. Nagyon hamar beleszürkülünk, feladjuk, elkeseredünk, lemondunk, kétségbeesünk. Mi hajtotta ezt a Pált? Mi volt benne, hogy egy olyan világban, amiben ő élt mégis tele volt boldog reménységgel!

Két ígét hoztam elétek, hogy egyrészt aláhúzzam, hogy tényleg így gondolkozott az apostol, másrészt hogy adja meg nekünk Isten szent Lelke ez év első istentiszteletén, hogy valami szellemi, lelki csere történhessen a mi életünkben is. És akárhogyan érkeztünk erre a reggelre, erre az istentiszteletre, születhessen bennünk boldog reménység!

Pál apostol két dolgot összekötött és ez a tulajdonképpeni titka a lelke, a szíve, az élete állapotának. Ez pedig a reménység és a szeretet. „A szeretet mindent remél.” - mondja az apostol. A Római levélben pedig ezt: „A reménység nem szégyenít meg, mert az Istennek szerelme kitöltötte a mi szívünkbe a Szentlélek által, aki adatott nekünk.” Pál apostol reménysége nem valami értelmi meggondoláson alapszik, nem úgy van hogy egy logikus mérlegelés végterméke, hanem

egy belső bizonyosságom. Nála a szeretet mindent remél.

Ezért írja hogy annak az embernek a reménysége soha nem fog megrendülni aki szeret. Szeretet és remény ez a két dolog össze van kötve. Itt azonban kedves testvérek, rendkívül fontos megértenünk, hogy mit gondol Pál apostol reménységen, és mit nem, és mit gondol és vall szereteten.

„A reménység nem szégyenít meg.” Úgy mondja ezt Pál apostol mintha egészen biztos lenne benne, hogy nem fog csalódnai a reménységében. Ugye mi sokkal inkább számolunk azzal a bizonyos „csalfa, vak reménnyel”. Hiszen nincs ebben a templomban egyetlen egy testvérünk, atyánkfia sem, aki ne csalódott volna már a reménységeiben! Óh, mi mindent remélt a mi szívünk, lelkünk! És mennyi csalódás ért bennünket. Mennyi reménységünk lett semmivé és derült ki róla hogy csupán álom, illúzió! Az emberek tele vannak reménységbe csalódásokkal. Arra nem nagyon gondolunk hogy hányan csalódtak bennünk, hányan reménykedtek bennünk, erre nem nagyon gondolunk! Igen, ki ne csalódott volna már a reményeiben!

Ezért fontos megérteni mit ért Pál apostol a reménységen, amire kijelenti, nem szégyenít meg. Milyen reménység ez? Hiszen a mi reményeink közül oly sok megszegyenített már bennünket. Mire gondol? Mi az a reménység ami nem szégyenít meg? Először azt kell elmondanom, hogy itt Pál nem valami szép idealizmusra gondol. Pedig az ideákra nagy szükség van! Ideák nélkül nem lehet élni. Eszmények, eszményképek kellene az élethez. Ideálokra szükség van a mindennapi életünkben. De Pál amikor reménységről beszél, nem egy idealizmusra gondol. Mert még a legszebb idealizmusnál is ott a kérdés hogy vajon ez egyezik Isten gondolatával?

Aztán figyeljétek meg testvérek, hogy a reménységeink döntően, a legtöbb esetben valamire tekintenek. Remélem hogy elkerül a betegség, elkerül a baj. És amikor nem kerül el a betegség és a baj, akkor a reménység összeomlik. A mi reményeink általában valamiről szólnak. Remélem hogy

sikerül. Remélem hogy ezt az életben elérem. Remélem hogy ezt az állást megkapom. Remélem hogy ezt kibírom. Remélem hogy ezt megúszom. S amikor nem úgy történik, akkor a reménységünk semmivé lesz és azt mondjuk hogy csalódtunk. Hát nem ezt vártuk!

A bibliai reménység, amiről Pál apostol beszél, az először valakire néz, az Istenre, és aztán reménykedik abban amit Isten ígér. És abban nem fog csalatkozni. Ezért meri kimondani Pál apostol amit kimond: „A reménység nem szégyenít meg.” Ha ugyanis a reményed így működik, hogy először az élő Istenre figyelek, aztán arra amit Ő mond, és arra ráépíthetek mindent, soha nem fog csalódás érni. Istenben nem csalódik senki! A magunk reményeiben igen!

Mondok néhány ígérteit az Úrnak amiben reménykedhetünk, és nem fogunk benne csalatkozni. Azt mondja Jézus: „Az én juhaimat senki ki nem ragadhatja az én kezemből.” SENKI! Még a halál sem. Az én juhaimat. Nem fogsz benne csalatkozni. Téged Jézus kezéből ki nem ragadhat senki, semmi, soha. Ezt Ő mondja és ez így van. És így lesz. És érjen bármennyi próbatétel vagy kísértés, senki a Jézus kezéből téged mint juhocskáját, senki ki nem ragadhat. „Atyám akiket nékem adtál azokat megtartottam.” Bátran nézz úgy magadra, ha Jézus gyermeke vagy téged Jézus kezéből 2008-ban sem ragadhat ki semmi és senki! Ez a reménységed nem fog cserbenhagyni.

Aztán azt mondja az apostol hogy: „Erősen álljatok, mozdíthatatlanul, tudván hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.” Ebben is reménykedhetsz. Óh, mennyi hiábavaló munkába fárad bele az életünk. Sokan talán azért nem érkeznek ide vasárnaponként templomba, mert annyi munkájuk van még ezen a napon is! Ígérteünk van rá, és ebben nem fogunk csalódnai, hogy a mi munkánk az Úrban az nem hiábavaló. Ez biztos. Ha a te munkád egy imádság, nem hiábavaló. Ha egy hólapátolás, nem hiábavaló. Ha valakinek a meglátogatása, nem hiábavaló. Ha valakinek a gondja felvétele, nem hiábavaló. Ha szent dolgokra odaszánod magad, vagy a pénztárcádat, az soha nem hiábavaló!

Miközben az emberiség lassan fölbukik a sok hiábavaló munkában, kisebesedik kezünk, lábunk, tönkremennek az idegeink, hajtjuk magunkat a sok-sok hiábavaló dologgal is! Egy dologban biztos lehetsz, az a munka amit az Úrban és az Úrért végzel az nem hiábavaló, és megmarad örökre! Örökre megmarad! Ugye számíthat rád az Úr 2008-ban! Lesz munkád az Úrban és az Úrért, mert az nem lesz hiábavaló. Ha csak a legkisebb is, ha csak a legkevesebb is. Ugye számíthat rád az Úr? Azért nem hiábavaló amit az Úrért és az Úrban teszel, mert olyankor mindig összekötödsz az Isten világával. És amikor valakiért teszel, azt is összekötöd Isten világával. Ez az egyetlen munka ami maradandó és örök, amit az örökkévalóval összeköttetésben Őerte teszel. Nem a magad dicsőségéért, Őerte.

Aztán azt mondja Jézus: „Az egyházon a pokol kapui sem vesznek diadalt.” Tudjátok miket jelent ez? Amiben reménykedhetsz? Nem fog kihalni soha az egyház. Nem fogunk elfogyni, bár megrostáltatunk. Nem fogunk elfogyni. De megújulunk újra és újra. „Szárnyra kelünk mint a saskeselyűk.” És győztesek leszünk. Nekem mindig fáj, amikor a templomban visszanéz rám egy vert sereg, akik úgy érzik nekünk még van itt egy kis időnk, aztán itt vége mindennek. Nincs vége! Jézus azt mondta, és ebben reménykedhetsz: „A pokol kapui sem vesznek diadalt az egyházon.” A pokol kapui sem!

Ne higgyétek el hogy időszerűtlen, vagy korszerűtlen az egyház! Mindenről kiderül hogy időszerűtlen. Mindenről! Az egyház az egyetlen amiről pont az ellenkezője fog kiderülni! Akik az életüket adták azért hogy az egyházat eltüntessék, tényleg nincsenek, de mi itt vagyunk! És ha mi elmentünk, ez a templom újra és újra megtelik. Emeld föl a fejed! Te egy győztes, Krisztus győztes egyházának a tagja vagy! Nem egy vert sereg, egy jövőtlen nép, egy lassan elfogyó és erőtlenedő közösség! Egy csodálatos sereg tagja vagy, amelyiken a pokol kapui sem tudnak diadalt venni. Érted? Húzd ki magad bátran lélekben! Legyél hálás és büszke hogy ide tartozol, Isten seregébe, a

győztes seregbe! Mert ez egy győztes sereg! Úgy is kéne kinéznünk! Emeld fel a fejed! Nagy kiváltság hogy ide tartozol.

Te nem múltó ideológiák, elporladó eszmék gyermeke vagy, hanem valami örökkévaló ügyben állsz a Krisztus testében, az egyházban. Van jövőnk, van jelenünk az idők végéig. És ebben az egyházban te szolgálhatsz. Legyél hálás és boldog. Ezért a jövőért érdemes élni, szolgálni, tenni, imádkozni, harcolni. Érdemes. Ne állj hát csendben félrehúzódva, mint egy vert sereg tagja. Ne szégyelld a Krisztus evangéliumát! Ne szégyelld! Győztes evangélium az! Merj csak róla beszélni, meg arról hogy te ide tartozol!

Ez a reménység nem szégyenít meg. Pál nem hoz fel semmifajta bizonyítékot, nem érvel, hanem rendíthetetlen abban hogy a reménysége nem szégyenül meg. Mire építi? A szeretetre építi. Arra a belső meggyőződésére. Mindjárt megértitek hogy milyen szeretetről is beszélt. Azt mondja Pál: „Az Istennek szerelme.” Értitek? Amire ő a reménységét építi, az az Isten szerelme. Nem a maga szeretete. Az én reménységem – mondja Pál – és azért nézek bátran előre, az Isten szerelmében van. Nem másban reménykedem én. Az én reménységem forrása az Isten szerelme. Aki kitérte Jézusban a két karját és átölelt engem bűnös, nyomorultat, aki a bűnösök közt az első vagyok. Mert Jézus neve ezt jelenti: Szeret az Isten. Pál apostol az Isten szerelmét összeköti a földi reménységgel és ezért mondja: „A reménység nem szégyenít meg.” Mert nem innen indul, hanem onnan. Mert nem akármire épül, hanem Isten szerelmére, ahogy szeret bennünket. Abban nem fogsz csalódn! Soha!

És így folytatja: „Az Istennek ez a szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szentlélek által.” Istennek a szerelme olyan nagy az ember iránt, hogy nem tudott benne maradni. Az az igazi szeretet amelyik nem tud bennem maradni. Nem is szeretet az ami be tud szorulni. Isten szerelme irántunk kicsordult Isten szívéből. Ez a kicsordulás, ez a Jézus. Az igazi szeretet mindig túlcordul, a többi csak önzés. Isten szerelme irántunk akkora, hogy a menny csatornáin át kicsordult erre az egész világra. Ez történik pünkösdkor. Mert a Szentlélek

kitöltetése nem más, mint telítődés Isten szeretetével. Innen lehet érteni amit János mond: „Aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent.” Vigyázzatok, nagyon komoly ige ez! Aki nem szeret, egyszerűen, nem ismeri az Istent. Mert szeretni úgy vagyunk képesek, hogy Isten kicsorduló szeretete ér el bennünket.

Kitöltetett a mi szívünkbe is a Szentlélek által. És ezt a szeretetnek lelkét az Isten nem vonta vissza. Ha ez az áradó szeretet egyszer elér bennünket és betölti a mi szívünket, akkor ugyanazzal a reménységgel lehetünk a jövőt illetően mint volt az apostol. A reménység nem szégyenít meg mert tudom hogy Isten szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szentlélek által. Azért van bennem remény a magam életét, a drága családom életét, a gyülekezetem életét illetően, mert Isten szerelme kitöltetett. Ezért van remény, de csak ezért van remény, de így meg van remény. Különben minden, minden reménytelen. És ha én Isten szeretetével a szívemben nézem és szolgálom az embereket, akkor nem csak azt látom, hogy milyenek. Mert ha azt látom, akkor az emberek kicsinyesek, gyűlölködők, kapzsik, utálatosak, hitványak, nagyképűek, tolvajok, gazemberek, paráznák. Soroljam? És akkor csak ítélet lesz a számban feléjük. De ha Isten szeretete kitöltetett, akkor azt is látom hogy mivé lehetnek. Hogy mivé lehetnek Isten szeretete által. Ha ezt nem látod akkor az emberek borzalmasak, elviselhetetlenek! Jogos kritikád örök tárgyai. Ítéleted – úgy gondolod – jogos örök darabjai. De akkor nem töltetett ki Isten szerelme még a szívedbe. Mert ha kitöltetik, akkor ennél sokkal többet látsz. Tudod kit látsz meg? Azt aki voltál és akivé Isten szeretete tett. Ugye hihetetlen? Mekkora változás? Lásd meg egyszer a másikat is így, ne csak úgy ahogy most van! Hanem ahogy Isten nézi. Akkor fölfedezed ez egy

eljövendő drága testvér a Krisztus Jézusban. Nem ellenség. Nem gyűlölni való. Nem ítéletem célpontja.

Kedves testvérek, illúziók nélkül, reálisan kell ebben a világban körülnéznie Isten népének, de valamit mindig kalkulálj be! Úgy nézz körül józanul, reálisan, illúziók nélkül hogy közben bekalkuláld Isten jóságát, erejét, hatalmát és végtelen szeretetét. Ezért jó reménységben legyél. Én nem tudom mi szorongatja a szívedet, lelkedet, életedet. Nem tudom hol tartasz, nem tudom mi bánt, semmit nem tudok én rólad, de hirdetem: Jó reménységben legyél! Jézus azt mondta: „Az utolsó időkben a szeretet sokakban meghidegül.” És a reménység alapja a szeretet. Akkor tudunk igazán reménykedni, ha tudunk szeretni. Szeretni pedig akkor tudunk, ha Isten szerelme kitöltetett a mi szíveinkbe. Ha nem, akkor még mindig csak én vagyok, ítélettel, keserőséggel, szomorúsággal, reménytelenséggel. Mert egészen csak én vagyok.

De ma szabad kérned: Uram, te töltsd ki a te szerelmedet az én szívembe. A te lelked által, hogy megteljek meg nem szégyenülő, élő reménységgel.

Ámen!

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Hétfő 18.30 fiatal felnőttek bibliaórája a hónap
2. és 4. hétfőjén

Kedd 10.00 asszonyok bibliaórája

Kedd 18.00 férfiak bibliaórája hónap 1. és 3.
keddjén

Szerda 19.00 énekkari próba

Csütörtök 10.00 gyülekezeti bibliaóra

Csütörtök 18.00 kisifi bibliaórája

Péntek 18.00 nagyifi bibliaórája

Vasárnap 10.00 felnőtt- és gyermek
istentisztelet, illetve
gyermekmegőrzés

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor